

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: eelkõige Saksamaal registreeritud kujutismärk, mis sisaldab sõna „Raiffeisenbank”, teenustele klassides 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 ja 42

Vastulause osakonna otsus: jätta vastulause rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse tõttu

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

30. aprillil 2010 esitatud hagi — IVBN versus komisjon

(Kohtuasi T-201/10)

(2010/C 179/85)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Meulenbelt)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada hagiavaldus vastuvõetavaks;

— tühistada komisjoni vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsuse C(2009) 9963 lõplik, mis puudutab abimeetmeid

E 2/2005 ja N 642/2009 (Madalmaad) — Olemasolev riigiabi ja elamuehitusettevõtjate projektidele antav eriabi. Hageja esitab enda hagi alusena kolm väidet.

Esiteks heidab hageja ette, et rikutud on määruse nr 659/1999⁽¹⁾ artikleid 18 ja 19 ning ELTL artikli 106 lõiget 2, artikleid 107 ja 108 ning põhjendamiskohustust. Komisjon andis väärtalt edasi asjaolusid, mis puudutasid elamuehitusettevõtjate kohustust arvutada välja üüride suurus, mis oleksid madalamad riigi poolt kindlaksmääratud sobivast üürihinnast. Lisaks on sotsiaalset elamispinda vajavate sihtgruppide piiritlemine põhjendamatu ning ebaõige. Ka on komisjon ebaõigesti jätnud kindlaks määramata objektiivse piiri riigiabi abil ehitatavate elamispindade ehitustegevuse kogumaksumuse ning nende üürile antavate elamispindade kvaliteedi suhtes, millest viimane väljendub üüritasu suures. Lisaks ei ole piisav kaitse liigse hüvitise maksmise eest, mistõttu on komisjon rikkunud ka üldist majandushuvi pakkuvate teenuste suhtes tehtud otsuse artiklit 5⁽²⁾. Lõpuks viitab hageja eelnevaga seotult sellele, et komisjon ei ole käsitletud tema kaebuse osa, mis puudutas Woningssinvesteringsfondsi (elamuehituse investeerimisfond) ja Nederlandse Waterschapsbanki.

Teiseks heidab hageja ette, et rikutud on määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti c ja määruse nr 794/2004⁽³⁾ artikli 4 lõiget 1 ning põhjendamiskohustust. Komisjon ei ole teostanud põhjalikumat kontrolli ega teinud kindlaks, et sellist riigiabi elamuehitusettevõtjatele nagu seda on kirjeldatud asjas E 2/2005, tuleb vaadelda täielikult või vähemalt valdavas osas uue riigiabina mitte juba olemasoleva riigiabina.

Lõpetuseks leiab hageja, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 106 lõiget 2, artikleid 107 ja 108, kuna ta ei ole algatanud ametlikku uurimismenetlust ELTL artikli 108 lõike 2 tähenduses koosmõjus määruse nr 659/1999 artiklitega 4 ja 6, mistõttu ei teostunud hagejale nendest sätetest tulenevad menetlusõigused.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

⁽²⁾ Komisjoni 28. novembri 2005. aasta otsus 2005/842/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele avalike teenuste eest makstava hüvitisena antava riigiabi suhtes (ELT L 312, lk 67).

⁽³⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (ELT L 140, lk 1; ELT eriväljaanne 08/04, lk 3).